



## LIEPOS MĒNESIO ATSITIKIMAI

Liepos mēnesī po liepa  
Kiek nedingsta, tiek išlieka  
Žalumos ir pabudimo,  
Ir medaus lašų kritimo,  
Netikėtų atradimų  
Ir tokių susitikimų

su  
trim takeliais,  
sraigėm,  
su vilku,

obelėle,  
voverėle,  
šešku,  
su bebru,  
ūdrom,  
kėkštu ir gile,  
ir su žodyną  
rašančia varle,  
su Orionu,  
driežu,  
šešiakojais,  
(vabzdžiais,  
kuriuos nešioja  
šešios kojos),  
sliekais,  
gyvatėle, kiškiu  
lape  
ir žadančiu žydėt ežiu...

...o jei norėsit dar, –  
tai iš pradžių!



## PO LIEPA IR DARŽELY

Čia gyvena pelės ir kirstukai –  
Ant grumstelių džiūsta jų batukai.  
Jei vargšeliai rytą jų neranda,  
Tai tada basi per rasą brenda.

Vėjas naktį po krūmynus narsto,  
Renka batukus, paskui išbarsto,  
Ir tada kokiam mažam daržely,  
Kur bežiedis augalėlis želia, –  
Augalėlis mėlynai pražysta.

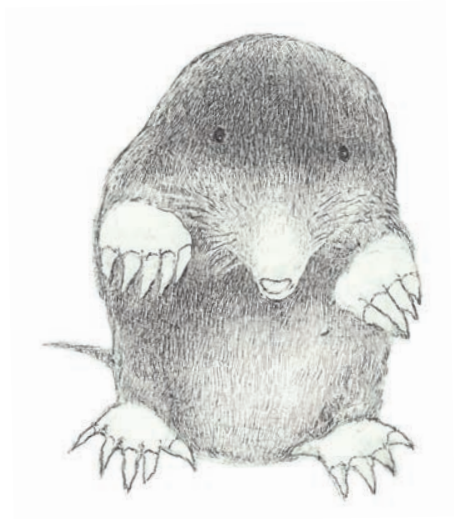
– Čia kurpelė! – taria, kas pažįsta.  
– Taip gražiau! – sutinka lauko pelės, –  
Kad nebe batukai, o kurpelės.



## VISAI ŠALIA LIEPOS

O visai po liepa – avietynas.  
Žmonės bijo – sako: gyvatynas.  
Ten tikrai atšliaužia gyvatėlė,  
Bet lig šiol ji niekam neįgėlė,  
Liepai pažadėjus – lig rudens  
Niekam niekam niekam neįgels.

Tyliai sušlamėjo liepos lapas:  
– Jai patinka avietyno kvapas!  
Jo pajust ir atsikėlė  
Čia nakvojus gyvatėlė.





## AR TIK NE KURMIS?

Kas gi čia? Toks juodas ir žemėtas?

– Aš norėčiau būti pastebėtas! –  
Palei liepą smiltkopę iškasęs,  
Tarė pats išlindęs žemėtasis.

– Aš tiktai į liepą pažiūrėsiu,  
Jos geltonumu pasigrožėsiu,  
Ir to grožio – tiek tik, kiek panešiu,  
Į žemelės tamsį nusinešiu,  
Kad ir liepos šaknys pamatytų,  
Koks gražumas virš žemėto ryto!